

ЧАСТЬ ВТОРА.

С Л О В О С Ъ Ч И Н Е Н І Е .

ГЛАВА ПРЪВА.

Прѣдложенія и тѣхны части.

135. Словосъчиненіе-то учи какъ ся събирать и нарядать рѣчи-ты въ слово.

136. Слово наричатъ сборъ отъ нѣколко рѣчи, кога показва мысль. Слово, кога изрича само еднѣ мысль, казва ся прѣдложеніе; на пр. *Богъ е вѣченъ*.

137. Прѣдложеніе има три главны части: *подлогъ*, (или подлѣжащее), *връзка* и *прилогъ*.

138. *Подлогъ* е имя-то на прѣдмѣта, за кой-то ся говори; *прилогъ* е това, что ся прилага и придава на подлога като негово качество и свойство; а *връзка* е глаголѣ-тъ что свързва подлога съ прилога сир. потвърждава, че качество-то, показано отъ прилога, приличя или не приличя на подлога.

Въ горне-то прѣдложеніе: *Богъ е вѣченъ* имя-то на прѣдмѣта, *Богъ*, за кой-то говоримъ, е *подлогъ*; рѣчь *вѣченъ*, коя-то показва качество-то на подлога, е *прилогъ*; глаголѣ *е*, что показва, че качество-то, изрѣ-